
De eerste redactie

Interview(tje) met *Jette Westerbeek van Eerten*

Het eerste artikel – na het nog steeds interessante redactioneel – in het *Tijdschrift voor Vrouwenstudies* 1980, Jaargang 1, nummer 1 is van de hand van Jette Westerbeek. In ‘Nieuw-Feminisme. Beeld van een conservatieve vrouwenorganisatie’ behandelt zij de kruistocht in de jaren dertig van de vorige eeuw van de ‘Vereeniging voor Nieuw-Feministen’ tegen het oprukkende – moderne – feminisme. Wij vonden haar op de website van de Universiteit Utrecht waar ze werkt en vroegen haar hoe de toenmalige redactie precies werkte.

Opvallend is dat de eerste redactie veel vaker vergaderde dan de huidige. In het begin was dat natuurlijk vaker, maar Jette Westerbeek meent dat het, toen de zaak een keer draaide, ongeveer een keer per maand was: ‘We zijn in het begin, toen het tijdschrift nog moest worden opgericht, ook een paar keer een heel weekend bij elkaar geweest, onder andere op de boerderij van Ger Harmsen in Friesland.’ De huidige redactie vergadert vier keer per jaar, meestal bij het SCP in Den Haag, maar de leden daarvan wonen en werken dan ook in Istanbul, Wenen, Antwerpen, Hasselt, Leuven, Amsterdam, Haarlem, Den Haag, Nijmegen en Hilversum. Jette: ‘Later, toen de situatie wat genormaliseerd was, vergaderden we meestal centraal in het land, in een zaaltje boven een Vrouwencafé in Utrecht, op de Oudegracht.’

De werving van artikelen ging toen – zoals ook nu – via redactie- en redactieraadsleden, maar de huidige redactie vraagt ook regelmatig via de digitale netwerken van Genderstudies om artikelen in te sturen voor een themanummer. De beoordeling van artikelen is bij het Tijdschrift nu – zoals bij wetenschappelijke tijdschriften gebruikelijk is – in handen van anonieme *peer reviewers*. Dat is in de loop van de jaren een enorm netwerk geworden. De eerste redactie deed dat werk nog helemaal zelf. Jette Westerbeek: ‘Er waren meestal twee redactieleden die een artikel beoordeelden en hielpen bij de revisie. Over het wel of niet opnemen van een artikel werd door de redactie als geheel besloten. De redactieraad gaf één keer per jaar (of half jaar?) haar mening’.

De meeste vergadertijd ging in 1980 op aan artikelen en de samenstelling van het betreffende nummer, maar ook beleidskwesties, zoals contacten met de uitgever vergden veel tijd. Jette Westerbeek van Eerten stapte in 1984 uit de redactie, omdat ze zich in de koers van het Tijdschrift niet meer kon vinden. Ze leest nog zelden artikelen in het huidige Tijdschrift, maar vindt het vanuit historisch oogpunt belangrijk dat het goed terug is te vinden.